

Bodor Anikó emlékének tisztelegve

Mezei Szilárd – Túl a Tiszán Innen Ensemble estje után

A mai világunkat halálba altató szándék uralja, amelyben tiltott, kigúnyolt, fölöslegesnek tartott minden szellemiség. Különösen lenézett a lelkeket gyógyító népművészet ereje, lévén a tiszta, ősi forrásból származó alkotás mindig közösséget varázsoló, mert minden alkalommal benne van a múlt időtlensége, az átadó lélek rezdülése, ami a befogadót reflexióra készíti, tartást, gondolatiságot, eredetiséget sugallva neki. Egy nép önazonosság-tudatának szerves része a (zenei) hagyományainak tisztelete, s boldogok lehetnek azok, akik elmondhatják, hogy ebben a félresiklott éraban is még mindig tudnak finom kézzel, értőn, óvólag, de újjító, teremtő szándékkal nyúlni a gyökerekhez. Se szeri se száma a ma divatos kvázi „világzenét” erőltető kísérleteknek, amik révén a fölszínesség, a cafrang, az elbájolás az álságos szándék, szemben a kortárs zene ritka kivételeivel, ahol viszont az értékfölmutatás és nem a maszatolás, az összemosás, és a zenei tartalom kilúgozása a cél.

A tizenegytagú Mezei Szilárd vezette zenekar szombat esti – a kanizsai Cnesa OMI kisszínpadán megtartott – koncertje ékes cáfolata volt annak az idejétmúlt megállapításnak, miszerint a kortárs zene univerzumában a népzene tradícióit más stílusokkal a progresszió jegyében csak giccsbe fülő módon lehet ötvözni. A Mezei Ensemble által fölvonultatott vonós, ütős és fúvós hangszerek együttes játéka ugyanis a szó eredeti értelmében egyfajta magyar folklórestet eredményezett. A népdalátdolgozások áthangszerelve igazi zenei csemegeként szolgáltak. S bár jelen sorok írója – férfiasan bevallva – nem különösebb rajongója a jazz szabadabb műfajának, a dél-alföldi melódiák, a közismert ritmusok és dal-lamok közé-mellé beékelt improvizatív elemek egyáltalán nem hatottak zavaróan: új köntösbe öltöztették, kiegészítették, kerek egészé tették a zeneszámokat. Nagyon tudatos volt e népzenei világkép. Az est, a koncert egyben tisztelő főhajtás volt a nemrég elhunyt nagyszerű népzene-kutatónk Bodor Anikó munkássága, emléke előtt. Az ő hiánypótló tevékenysége, sokéves kutatása révén lett a régiónk néprajzi hagyományainak méltó helye és rangja. Elévülhetetlenek az érdemei a délvidéki népzene kutatásában, feltárásában és dokumentálásában. A szombat esti lemez-bemutató koncert közönsége kihallotta a muzsikuskok játékából ezt a tiszteletet. Szólt a baritonszaxofon, recsegett a verbunk, a hegedűk versenyt játszottak a vibrafon kristályos pergetéseivel, s mi – a közönség – másfél órányi időre megérezte abból valamit, milyen jó közös élménybe kapaszkodni, milyen nagyszerű dolog magyarnak lenni.

Pk

Fotó: Iván László